

Fatih'in Fetihnâmesi

Mahmut Toptaş - Milli Gazete

"Fetihnâme"; Müslüman devlet başkanlarının bir yerin fethinden sonra Rabbine hamd ederek sevincini dost devlet başkanlarıyla paylaşmak, düşman devlet başkanlarının yüreğine korku salmak için yazdığı mektuba denir.

Tercümesini sunduğumuz bu metin, Fatih Sultan Mehmet'in, Mısır azizi Esbal (İnal) Şah'a yazdığı fetihnâmedir.

Ünlü tarihçi Mehmet Mazhar Fevzi efendi "Haber-i sahih" isimli üç ciltlik eserinde Arapça orijinalini on sayfa halinde yayınlamış (sayfa 291-300 Şark matbaası 1291) Bu on sayfayı iki sayfada Türkçe'ye özetlemiş.

Ahmet Muhtar Paşa "Feth-i Celil-i Konstantiniyye" isimli eserinin 289-290'ıncı sayfalarında Arapça ve Türkçe özetleyerek vermiş. Öyle zannediyorum ki, mektubun (giriş kısmı hariç) tam metninin tercümesi ilk defa tarafımızdan sunulmaktadır.

Ben bu tercemeyi, 28 Mayıs Pazrıs 2001 tarihli Millî Gazete'de yayınlamıştım. Önemine binaen tekrar yayınlıyorum.

Mektubu tercüme etmekteki gayem, tarihi bir vesikayı yayınlamaktan ziyade, Müslüman mektup yazarken, makale yazarken konferans verirken "Sezar'ın yaptığı, Çiçero'nun dediği, Aristo'nun söylediği, Konfüçyüs'ün buyurduğu gibi" cümleler kullanmak yerine Allah (c.c.)'ın dediği, Peygamber Efendimizin yaptığı, Hazreti Ali'nin (r.a.) vurduğu gibi cümleler aktararak konuşmaya veya makale yazmaya örnek olması içindir.Fatih'in mektubu bu minval üzeredir.

İyi bir ailede yetişen Müslüman, domuzu görünce nasıl ikrah ediyorsa, herhangi bir Müslümanın da saldırgan, katil, sömürücü, işgalci kafirleri görünce daha fazla ikrah etmesi gerekir.

Fetihname Böyle Olur....

Yazar Ali Kara

Salı, 02 Haziran 2009 11:06 - Son Güncelleme Çarşamba, 03 Haziran 2009 04:04

Çünkü Rabbimiz imanla gönlümüzü süslemiş, küfrü, fasıklığı ve isyanı kerih göstermiştir. (Hucurat suresi 8)

Fatih Sultan Mehmet, Konstantiniyye halkından, Tekfurlarından ve papazlarından bahsederken, "pis, alçak, mel'un, inat" kelimelerini öylesine kullanmış ki, sanki onları görünce içi dışına çıkacakmış gibi geliyor.

Ve İstanbul'u onlardan temizlediği için Allah'a hamd ediyor.

Günümüzde kendisine gelen emirnameyi "Filanca kafir bana mektup göndermiş" diye hava atanların balonlarına iğne olur ümidi ile tercüme olundu.

(Allah'a hamd, Rasulüne salat, Fatih'in lakapları sayıldıktan sonra fetihnâmenin metni)

Allah yolunda cihad yapmak "Ayıplayanların ayıplamasından korkmamak (Maide 54) şanlı ecdadımızın güzel adetlerinden idi.

Biz de o adet üzere yürüyor ve o gayelerle Allah (c.c.)'ın "Allah'a iman etmeyenlerle harp ediniz" (Tevbe 29) sözüne sarılarak, Peygamber (s.a.v.)'in "Kimin ayağı Allah yolunda tozlanırsa Allah o kişiyi cehenneme haram kılar" (Buhari, Cuma 18, Cihad 16, Tirmizi Fezail 17, Nesai Cihad 9, Müsned-i Ahmet 3/267,478, 5/225,226,6/444) hadisine tutunarak devam ediyoruz.

Bizim bu yılki arzumuz: Allah (c.c.)'ın ipi olan Kur'an'a sarılarak, her şeyi bilen Melik'in fazlû keremine tutunarak "Sizin yakınınızda olan kafirlerle harp edin" (Tevbe 23) emri üzerinde toplanarak İslâm'da farz olan gaza (harb) görevini yerine getirmektir. (Allah bu yılın tamamında bereket ve nimetlerini bol eylesin)

İslâm memleketlerinin ortasında kalan, kâfirliğiyle öğünen, içi küfür ve fitne fücurla dolu olan şehri fethetmek için karadan ve denizden mücahidlerle gazi askerlerimizi donattık.

İslâm dünyasının ortasındaki bu küfür merkezi (Şiir):

"Sanki sevgilinin gül yanağındaki çıban gibiydi.

Sanki o, dolunayın ortasındaki kara leke gibiydi."

Bu şehir ulaşılması zor, zafer takları yüksek, binaları sağlam, içi müşrik savaşçılarla doluydu. (Allah hepsini yardımsız bıraksın) İman ehline karşı kibirleniyor, Rodos, Venedik, Katalan, Ceneviz gibi batıdaki adalardan ve diğer müşrik ve korsanlardan yardım alıyorlardı.

Ardarda dizilmiş düzenli kaleler, surlar ve burçlarla korunmuş bir şehir. Yüce ecdadımız, Allah yolunda hakkıyla cihad etmelerine rağmen zafere ulaşamadılar ve bir şey elde edemediler.

Burası bütün dünya dillerinde Konstantiniyye diye meşhur olan büyük bir kaledir.

Peygamber (s.a.v.)'in sahih hadislerinde bahsettiği şehrin burası olması uzak değildir.

Peygamber (s.a.v.) buyurmuştur: "Onlar Konstantiniyye'yi fethederler. Kılıçlarını zeytin dallarına asarlar da ganimetleri taksim ederler."

Bu hadis ve diğer meşhur hadislerin bahsettiği bir tarafı kara, bir tarafı deniz olan şehirdir.

Biz, Allah (c.c.)'ın "Onlar için gücünüz yettiğince hazırlık yapın" (K. Kerim Enfal 60) emrine uygun olarak yapılması gereken bütün hazırlığı mancınık, top, gülle, taş, berk ve ra'd gibi tüm silahları kara tarafından hazırladık.

Denizde dağlar gibi görünen içi dolu gemileri deniz tarafından hazırladık ve 857 yılı görünen Rabiulevvel ayının yirmi altısında hücum ettik.

Şiir:

"Kendime dedim: "Çalış. Bu an çalışma anıdır.

Gayret et ve bana yardım et. İşte bütün arzu ettiğim budur."

O kafirler, Allah'ın hak dinine her çağrılıştaki küfürlerinde ısrar ettiler, kibirlendiler ve kafirlerden oldular.

Onları çepeçevre kuşattık. Karşılıklı harb ettik, öldürdük, öldürdüler. Aramızdaki harp elli dört gün gece ve gündüz sürdü.

Şiir:

"Allah'ın yardımı ve fethi geldiğinde, (K. Kerim: Nasr 1)

Kişiyi işlerin en zoru da en ateşlisi de kolay gelir."

Yirmi Cemaziyelevvel (Cumadel ula)'ın Salı günü, yıldızların şeytanların üzerine saldırdığı gibi Konstantiniyye üzerine hücum ettik. Sıddık Ebubekir'in hikmeti, Faruk Ömer'in adaletinin bereketi Haydar Ali'nin vuruşu gibi bir vuruşla Allah, Konstantiniyye'yi Osman oğullarının emrine verdi.

Güneş doğudan doğmadan Allah fethi bize lütfetti. "Yakında topluluk hezimete uğrar, sırt dönüp kaçarlar. Asıl onların zamanı, vadolunan saati. Bu saat daha acı ve daha dehşetli."

(K. Kerim Kamer 45)

İlk önce başı kesilip öldürülen, onların inad ve lanetli Tekfurudur. Ad ve Semud kavmi gibi helak edildiler. Azab melekleri onları aldı ve cehenneme doldurdu. Orası ne kötü bir yerdir.

Öldürülenler öldürüldü geri kalanlar esir edildi. Hazinelelerine el konuldu. Altınları ve defineleri yerlerinden çıkarıldı. "Onlara öyle bir zaman geldi ki sanki daha önce hiçbir şey değillermiş gibi oldular" (K. Kerim, İnsan 1) "Zulmeden toplumların sonu kesildi. Alemlerin Rabbine hamdolsun" (K. Kerim En'am 45)

"O gün müminler Allah'ın yardımı ve zaferiyle sevinirler. Allah dilediğine yardım eder." (K. Kerim, Rum 4-5)

Maddi ve manevi pislikler içinde olanlara karşı zaferi elde edince kiliseleri papazlardan temizledik. Oralardan çanı da, haçı da çıkarıp attık. Puta tapanların tapınaklarını ehli İslâm'ın mescidleri yaptık. Buralar Padişahın sikkesi, İslâm'ın hutbesiyle şereflendiler. "Allah'ın emri meydana geldi ve onların yaptıkları boşa çıktı" (1212 K. Kerim A'raf 118)

Daha sonra Konstantiniyye'nin Kuzeyinde, Haliç'in kenarında Cenevizli'lere ait bir kale vardı. Bu kaleye "Galata" denirdi. Konstantiniyye'ye bitişikti. Ve içi alçak müşriklerle doluydu.

Biz Konstantiniyye'yi kuşatınca Galata ahalisi bize geldiler. Antlaşma yaptılar. Antlaşmalarını yenilediler. Biz de onlara, Konstantiniyye'ye yardım etmemek şartıyla oldukları gibi kalmalarını söyledik. Şartlarımızı kabul ettiler. Emrimize itaat ettiler.